

Kdo určuje, co je správné?

Kdo určuje, co je správné?

J 4, 19-26

Nebudete už dělat to, co děláme dnes, co každý sám pokládá za správné. Dt. 12, 8

Podnět k dnešnímu zamyšlení zaznívá ze situace, kdy se lid připravoval na jiné podmínky v nové, zaslíbené zemi. Dochází k centralizaci bohoslužebného řádu a soustředění bohoslužeb na jedno místo.

Byla za tím jistě snaha sjednotit Boží lid, ale též jej ochránit od pohanských vlivů. Ovšem právě tato 12. kapitola 5. knihy Mojžíšovy se stala bodem velkého nedorozumění mezi Židy a Samaritány. Židé za to pravé místo pokládali Jeruzalém a Samaritáni za to pravé místo k bohoslužbě pokládají posvátnou horu Gerizím.

Zvláštní. Stačí drobné různočtení posvátného textu a jednota je ta tam.

Jak to řešit? Kdo určí, co je správné?

Na toto téma vede rozhovor i Ježíš a to se samařskou ženou u Sychar. Ježíš se nevyjádří ve smyslu preference Jeruzalémského chrámu jako toho pravého místa. Místo toho řekne:

“Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctili.” (J 4,23)

Debata je tedy přeměrována. Nejde o dohady nad různočtením, ale o postoj. Nejde o zeměpisné místo, ale o postoj Tvého a mého srdce. Centralizace totiž jednotu nezaručí.

Pane náš a Bože náš, prosíme o Tvé milostivé a důkladné očistění od nánosů starých pořádků. Naplň nás Duchem vzájemného porozumění a láskou bez přetvářky. Amen.

Radek Pospíšil

